

MESARJEVA MANDRAGORA

kriminalni roman

»Mesarjeva mandragora?
Kaj bi to sploh lahko
pomenilo? Če bo treba iti
po razlago v vsako mesnico,
ne bo ravno mačji kašelj!
Mogoče je treba besedo
mesar razumeti v
prenesenem pomenu ...«

»Mesar bi lahko pomenil
mučitelj, na primer.
Morilec, serijski ubijalec.«

Michael Dor

Michael Dor
MESARJEVA MANDRAGORA

Michael Dor

MESARJEVA MANDRAGORA

Kriminalni roman

DRUŽINA
2019

Nekdanjim in sedanjim misijonarjem Jezusove ljubezni!

»Še je plodna maternica, ki je rodila to odurno zver.«

Bertolt Brecht

»Na žalost ni države na svetu, ki bi bila odgovorna do narodov vseh držav in bi nadzorovala razvoj globalizacije v takšni meri, kot so razvoj nacionalizacije vodile nacionalne države.«

*Joseph Stiglitz, Nobelov nagrajenec
za gospodarstvo leta 2001 in nekdanji podpredsednik
Svetovne banke*

Uvod¹

V Judo klubu v Romainvillersu, lorenskem mestecu, izgubljenem sredi industrijske doline Netch, je potekala petkova večerna vadba, namenjena odraslim.

Vsak teden se je na tatamiju zbralo približno dvajset moških in žensk. Med seboj so se poznali samo po imenu in barvi pasu – pravzaprav je bila to edina hierarhija, ki je na tem kraju kaj veljala. Od pisarniških delavcev, učiteljev, gospodinj se je pričakovalo, da odložijo poklicno življenje, dnevne skrbi in nezadovoljstva v garderobi, preden vstopijo v dodžo. Ko so trenirali pod resnim črno-belim portretom Džigora Kana, so bili le še uke, napadalci, oziroma tori, branilci – vlogi, ki sta se menjali med večerom.

Učitelj in ustanovitelj Judo kluba je bil karizmatični Joël Pallissier s črnim pasom petega dana, nekdanji član CRS,² ki se je preusmeril v poučevanje borilnih veščin. Bil je edini, ki je z železno roko vodil vaje, dajal navodila, določal

---

¹ Osebe, kraji in spletke so izmišljeni. Nadvse resnična pa so zgodovinska in ideološka dejstva.

² Compagnie Républicaine de Sécurité je sekcija francoske policije, ki primarno skrbi za splošno varnost uradnih obiskov in drugih javnih dogodkov (op. prev.).

odmore in odločal, kdo sme in kdo ne sme sodelovati na tekmah. Teden za tednom je skrbel, da so učenci neutrudljivo ponavljali ene in iste gibe v skoraj že samostanski tišini, ene in iste tehnične kretnje, spet in spet, dokler niso njihova telesa postala voljna orodja, nad katerimi duh ni imel več oblasti.

Včasih je sensei Joël Pallissier celo prepustil nadzor vaje nekemu drugemu, zlasti kadar je šlo za treniranje začetnika. Vendar je še vedno nad vsakim bdel z ostrim očesom in nič, kar se je dogajalo v dodžu, ni moglo uiti njegovi pozornosti.

Redko se je pripetilo, da se je na petkovo večerno vadbo za odrasle prijavil kak novinec. Populacijski bazen Romainvillersa in okolice je bil preskromen, da bi se lahko klub nadejal razveseljivega napredka. Mesto, ki je nekdaj cvetelo v železarstvu in močni navzočnosti vojakov, je že pred desetletji izgubilo vitalnost. Romainvillers je bil le še turoben, od gospodarske krize opustošen trg, kjer se nikoli ni nič dogajalo, kjer se ni več štelo plakatov nepremičninskih agencij na oknih hiš, ki so bile naprodaj.

Tisti petek so stalne stranke Judo kluba z velikim presečenjem sprejele prihod neznanca. Bil je nekje v štiridesetih letih, rahlo sključen, s poltjo prstene barve in s tri dni staro brado. Videti je bilo, da se prišlek ni dobro počutil v svojem še nekoliko togem kimonu. Nervozno si je zategoval beli pas, kot da bi se mu vedno znova razvezoval. Sensei mu je govoril na uho, a ni bilo videti, da bi trenerjevim besedam posvečal kakšno pozornost. Popolnoma je bil osredinjen na igro torijev, ki so hrupno padali po tatamiju. Tudi ni bilo videti, da bi zaznal, kako ga stari mački Judo kluba opazujejo s koticom očesa in ga ocenjujejo. Njihovo mnenje je bilo neizpodbitno: v manj kot treh tednih bo ravnodušni debelušec svoj lepi, čisto novi kimono dokončno obesil na klin.

»Nicolas! Pridite, prosim!«

Mož, ki ga je poklical sensei, je bil eden od najstarejših udeležencev v skupini. Bil je globoko v petdesetih letih, atletske postave, s kratko pristriženimi črnimi lasmi, ki so mu na sencih začenjali rahlo siveti. Ko te je pogledal s svojimi živahnimi očmi, se ti je zdelo, da te je zajel v skener in razkrinkal vse tvoje skrite slabosti in pomanjkljivosti.

»Yvan, to je Nicolas,« je rekel trener novemu belemu pasu. »Nicolas ima črni pas desetega dana. On bo z vami delal prvih nekaj tednov, toliko časa, da spoznate naše navade. Prav?«

»Zelo dobro. Najlepša hvala.«

»Zdaj se pa pozdravita!«

Yvan je nerodno stegnil roko, a je Nicolas ni sprejel, odločil se je odgovoriti na Yvanov pozdrav z lahnim priklonom. Prišlek se je osmešil, v sebi je zatrl občutek jeze. Vnaprej je vedel, da bo težko prenašal petdesetletnika s sokoljimi očmi, ki človeku vliva občutek, da je ob njem pravi starec.

»Greva, Yvan?« ga je odločno ogovoril mož. »Naredila bova nekaj ogrevalnih vaj.«

Novinec je brez velikega navdušenja sledil Nicolasu.

Celo uro vadbe je obžaloval, da se je na vrat na nos vpi-sal v klub juda. Prekomerna telesna teža je bila velika ovira in ohlapne mišice so mu povzročale pošastno trpljenje, a to prav nič ni spreminjalo treninga, ki so mu ga naložili. Potil se je in sopihal, ni dobil dovoljenja, da si vzame trenutek počitka. Seansa vadbe se ni hotela končati. Yvan ni več odmaknil pogleda od velike stenske ure, več kot enkrat je pomislil, da bi pustil trenerja na cedilu ter pobral šila in kopita. Toda ni se hotel predati pred dolginom, ki ga je primoral iti do konca svojih moči. Ne bi bil rad deležen pogleda polnega ponižujočega pomilovanja.

Ko je sensei naposled končno odločil, da je vadbe konec, sta moža odkorakala v garderobo pod prho.

Nicolas se je oprhan in z brisačo okoli pasu namestil k Yvanu, ki se je s težavo oblačil. Trenutek, ki ga je Nicolas

izbral za pogovor, je bil res patetičen, saj se je Yvan ravno kremžil ob obujanju nogavic.

»Gre?« ga je prijazno vprašal Nicolas.

»Sprašujete me, ali gre? Ne, ne gre, če že hočete vedeti! Ali se vedno tako zlobno naslajate ob mučenju novincev, ko pridejo k vam? Ali je to preizkus, ki ga morajo prestati, da ugotovijo, ali so iz pravega testa?«

Nicolas je bruhnil v smeh. Iskren bučen smeh.

»Nekaj malega je res na tem, priznam,« je dejal. »Toliko, da v trenutku spoznate, ali ste ustvarjeni za ta šport, kajne?«

»Hja ...«

»Kaj vas je gnalo, da ste se vpisali v tečaj juda? To je dejavnost, ki se je bolje lotiti v mlajših letih.«

»Judo ali bazen,« je zagodrnjal, »tukaj ni veliko možnosti. Mislim sem si, da bi bilo zabavneje trenirati judo s prijatelji kot pa plavati sam v bazenu.«

»Kar pomembna odločitev.«

»Rekel sem si tudi, da bi borilne veščine pripomogle k mojemu duševnemu ravnovesju. V tem trenutku ga res potrebujem.«

»Skrbi?«

»Družinske težave. Kot pri mnogih drugih.«

»Ločitev?«

Mož je debelo pogledal.

»Kako ste uganili? Je tako očitno?«

»Na prstu se vam še vedno vidi, da ste nosili prstan, ki ste ga sneli. Domnevam, da se je zgodilo nedavno?«

»Pred komaj enim mesecem.«

»Razumem. Prepričan sem, da vam bo judo dobro del.«

»Upam. Ampak mislim, da sem precenil svoje moči. Pri svojih petinštiridesetih se že počutim kot starec. Poleg tega je moj ITM 36.«

»Vaš ITM?«

»Indeks telesne mase. Ne veste, kaj je to?«

»Žal ne.«

»Saj, že ko vas človek pogleda, je jasno, da vas to še ne zadeva.«

»No, in kaj pove ITM?«

»Vrednost dobimo tako, da delimo telesno maso s kvadratom telesne višine v metrih. Ne sme biti višja od petindvajset. Če to številko presežemo, naletimo na težave: sladkorna bolezen, kardiopatija in še vse druge vrste sladkosti v tem stilu.«

»A tako? Nisem vedel.«

»Toliko bolje za vas.«

»Ne smete obupati: če se zavzamete, boste pridobili nekdanjo gibčnost. Judo je zelo zanimiv šport. Treba je premostiti prve ovire, potem pa boste videli, vaš ITM bo šel v pravo smer.«

»Mogoče ... Moja težava je, da rad dobro jem in pijem. Ni lahko spremeniti svojih navad.«

»Malo nenavadno za zdravnika, da se za šport odloči šele po slabih krvnih izvidih.«

Yvan se je zastrmel vanj.

»Kako veste, da sem zdravnik? Ali me poznate? In kako ste izvedeli za moje preiskave?«

»Hm? Iz preprostega sklepanja.«

»Pojasnite!«

Nicolas je iztegnil roke, da bi obrazložil.

»Izražate se kot zdravnik. Drugi govorijo o teži, vi uporabljate besedo masa, za srčne bolezni ste uporabili besedo kardiopatija. Lahko sicer rečete, da bi lahko bili tudi nutricionist, toda z vsem spoštovanjem, ki vam ga dolgujem, vaš telesni videz ne govori v prid tej predpostavki.«

»Dobro, toda zagotavljam vam, da mnogi pacienti potem, ko slišijo naš žargon, začnejo govoriti kot mi.«

»Že, vendar se vaši pacienti ne sprehajajo naokoli s parkirno zdravniško karto.«

Zdravnik je pogledal odprto športno torbo, v katero je vtaknil uradni dokument.

»Vi pa imate oči! Kaj pa moji krvni izvidi?«

Nicolas mu je pokazal vdolbino na roki.

»Videl sem modrico, ki je značilna po odvzemu krvi. Sklepam, da ste bili nedavno na preiskavah. Izvidi so vas spodbudili k ukvarjanju s športom, kajne?«

Tokrat je v smeh prasnili Yvan.

»Ni slabo, Sherlock Holmes! Prav imate: sem zdravnik v bolnišnici Cvetoča dolina. Naj se vam predstavim: doktor Roubillon.«

»Me veseli, doktor!«

»In kdo ste vi?«

»Vi ste na vrsti, da ugibate.«

Zdravnik ga je za trenutek premeril s pogledom.

»Stavim, da ste policist! Ali pa preiskovalec. Zasebni detektiv. Skratka nekaj takega.«

»Žal vas moram razočarati. Nič od tega.«

»Kaj pa potem? Če sem iskren, nimam pojma! Predam se. Kaj počnete v življenju, Nicolas ... Nicolas, kako pravzaprav?«

»Nicolas Stock. Dajte! Malo se potrudite!«

Yvan Roubillon ga je zaman preiskujoče gledal, ošvrknil je njegovo športno torbo, ničesar posebnega ni opazil, ničesar, kar bi ga postavilo na pravo sled.

»Nimam pojma ... Vojak, mogoče? Glede na kratko frizuro in telesno držo.«

»Tudi ne.«

»Vsekakor niste poročeni: ne nosite poročnega prstana.«

»Bravo! Počasi napredujete!«

»No, to še nič ne pomeni. Jaz sem ga imel, pa ga nimam več. Ste tudi vi ločeni?«

»Ne, samski sem.«

Zdravnik je privzdignil obrvi.

»Tako čeden tip, pa še vedno samski? Nikoli poročeni? Ženske se morajo lepiti na vas. Imate vsaj otroke?«

»Ne, nimam otrok. Pa vi?«